

N:o 65.

Af Herr P. U. Ljuslin: Om ändring i Förordningen den 21 Mars 1862, rörande kommunalstyrelse på landet.

Vid sistlidna riksdag blefvo flera motioner väckta angående förändringar uti våra nu gällande kommunalförfattningar, hvilka motioner, som till Lag-Utskottet remitterades, på ett ganska knapphändigt sätt af detsamma behandlades, och de skäl, som Utskottet föreburit för motionernas lemnande utan afscende, synas icke vara särdeles hållbara.

Öfvertygad derom att under denna riksdag flera motioner ånyo komma att väckas, som afse förändringar uti Kongl. Förordningen om kommunalstyrelse på landet af den 21 Mars 1862, vill jag för min del nu först fästa mig vid dess stadgande om rösträtt uti kommunalstämma, hvaröfver klagan från alla orter förspörjes. Uti 12 § stadgas att röstvärdet skall beräknas efter det enhvar röstegande åsatta fyrktal, detta är efter min tanke ett bland de orimligaste stadganden, som uti någon författning kunna uppsökas. Jag har mig särskildt bekant en kommun uti min hembygd, der 118 hemmansegare hafva efter nuvarande röstberäkning tillsammans rösträtt för cirka 3,800 fyrkar; men då uti samma kommun finnas flera verk och inrättningar, deribland ett som ensamt har rösträtt för nära 5,000 fyrkar, så kan man fråga, hvad skola dessa 118 hemmansegare i stämman att göra, då de tillsammans icke förmå att öfverrösta en enda person, som innehafver ett bruk eller ett sågverk. Mig synes likväl som en förändring härutinnan bör ega rum, åtminstone vid val af alla sorters kommunala befattningar.

Jag vågar därför vördsamt föreslå:

det Riksdagen täckes besluta den förändring uti nuvarande kommunalförfattningar, att vid val till alla möjliga sorters kommunala befattningar en hvar, som uti kommunalstämman rösträtt har, må ega en röst.

Vidare förekommer uti 70 § bland annat det åliggande för kronofogden att resterande kommunalutskylder i vederbörlig ordning indrifva och till nämnden redovisa, men huruvida denna redovisning skall ske inom vissa månader eller inom ett eller annat år, derom stadgas uti kommunalförfattningarna ingenting, beroende endast på vederbörandes godtycke när redovisning skall ske; och då jag med viss-

het vet att uti en del församlingar resterande kommunalutskylder kunna vara ordovisade i flera år, så synes det för mig som ett stadgande äfven i denna del är af behovvet påkallad. Jag tager mig därför friheten vördsamt föreslå:

att Riksdagen måtte besluta, det första punkten af 70 § uti Kongl. Förordningen om kommunalstyrelse på landet den 21 Mars 1862 måtte få följande lydelse:

Öfver de skattskyldiga, som sina kommunalutskylder vid uppbördsstämman ej inbetalt och för hvilka kommunalstämman ej beviljat afskrifning, upprättar kommunalnämnden röstlängd, som inom två månader efter uppbördsstämmans afslutande skall till kronofogden i orten aflemnas; och åligger honom att de resterande utskylderna i vederbörlig ordning indrifva och inom tre månader från restlängdens emottagande till nämnden redovisa.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 22 Januari 1868.

P. U. Ljustin
från Wester-Norrlands län.

N:o 66.

Af Herr Harald Ericsson: Om tillägg till stadgandet i 12 § 1 mom. af Kongl. Förordningen den 21 Mars 1862, om kommunalstyrelse på landet.

Det råder knappt mer än en mening i landet om obilligheten af den kommunala röstgrunden, hvilken tillåter begagnandet af ett obegränsadt röstetal. Denna de förmögnares oinskränkta öfverlägsenhet har verkat ett stort och man kan gerna tillägga fullt berättigadt missnöje bland de lägt röstberättigade och bidrager i väsendtlig mån att motverka ett af de förnämsta ändamål, som med vår nya kommunal-lagstiftning åsyftas — väckandet och utbildandet af intresse för och deltagande uti kommunens allmänna angelägenheter. Afhjelpandet af eller mildrandet af detta missförhållande är därför af högsta behof påkalladt och hvarje förslag